

Pastuškin :

Adriji v album.

„Imeli smo ljudi, v poljani cvet.“
Brez ljube Kette, s puškico na rami
je sklanjal se nad tvojimi vodami,
da vidi tebe, sebe, domek, svet?

To gre naj rakom žvižgat, kosom pet.
Jaz vidim blaženo te med ženami.
Juh, kaj prešernosti mi v duši drami,
kaj smeha sinjepolti tvoj šepet! (.)

Te grudi mokrožidanega kova,
lasje sciganjeno-kobiljih žim,
premodro-belčkani; obala nova,

devišstvo v golt srčno zaluči jim! . . .
Ti, Adrija, ti si vesela vdova,
a narod moj, kdo ve, če je Maksim?

*Kaj če te mišliriga -
Ti vesej ti, ti jasn*

Prijateljski sonet.

Tako mi, bratje, delate špalir;
lepo donijo vaši mi govori:
„Življenja si, prijatelj, natovori
in jaši voljo preko vseh ovir!“